

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

<p>ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμὴ 16. Προληφτέα καθ' ἑξαμηνίαν.</p>	<p>Συντάκτης ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.</p>	<p>ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ, Διπρωθῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25. Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.</p>
---	--	--

Ἐπὶ τῶν ἐνεσιώτων.

Μετὰ τὰς πρώτας σκέψεις αἱ ἐνεποίησεν ἡ ἐπι-
σχάτων ἐπελθοῦσα διάλυσις τῆς Βουλῆς ἐπέρχον-
ται φυσικῶς αἱ δευτέραι, περὶ τῆς ἀνατυτά-
σεως αὐτῆς, καὶ περὶ ταύτας ἤδη στρέφεται ἡ
προσοχὴ τοῦ δημοσίου φρονήματος. Ἐκ τῶν πολ-
λῶν δὲ ζητημάτων ἅτινα προκύπτουσιν εἰς τὸ μέ-
σον, ἐν τῇ ἐνεστώσει πολιτικῇ κρίσει, εὐλόγως
προτάσσεται τὸ ζήτημα, κατὰ τῆν τρόπον πα-
ρασταθῆσονται ἐνώπιον τοῦ λαοῦ οἱ ἐξαιτούμενοι
τὴν ψήφον του, ἐν ἄλλαις λέξεσι ὑπὸ ποῖον χα-
ρακτῆρα δεόν να παρασταθῶσιν ἐνώπιον τῶν ἐκ-
λογέων οἱ υποψήφιοι ἀντιπρόσωποι αὐτῶν, ἐάν
εἰς ἕκαστος ἰδίᾳ ἐξαιτεῖται τὴν κοινὴν
ἐμπιστοσύνην, ἢ ὑπὸ ποῖαν συνεκτικὴν ἰδέαν, ἐάν
παρασταθῶσιν ἐν συλλογικῷ δεσμῷ, καὶ ὑπὸ τὸν
γνωστὸν παρ' ἡμῖν τύπον τῶν λεγομένων συν-
δυασμῶν. Εὐλόγως δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο προ-
τάσσεται παντός ἄλλου, διότι μετὰ τὴν διάλυ-
σιν τῆς Βουλῆς, δι' ἧς ἐγένετο ἕκκλησις πρὸς
τὸ ἔθνος, ἵνα ἀποφανθῇ διὰ τῆς ψήφου του ἐπὶ
ὄρισμένῳ ἀντικειμένῳ, ἐπ' ἀναγκῆς ἀποβαίνει να
τεθῆ σαφῶς καὶ ὀρισμένῳ πρὸ τῶν ἐκλογέων τὸ
ζήτημα περὶ οὗ ἐρωτῶνται καὶ να διευκολυνθῆ ἢ
ἢ σαφῆς καὶ ὀρισμένη περὶ τοῦτου ἀπάντησις, ἢ
ἀπόφασις αὐτῶν· διότι οὐδεὶς δικαστῆς ἀποφαινε-
ται γνώμην ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀμφισβητουμένου ζη-
τήματος καὶ ἐν ἐλλείψει τῶν ἀναγκαίων πρὸς κα-
τάρτισιν τῆς ἀποφάσεως του στοιχείων· ὁ δὲ λαὸς
ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐστὶ δικαστῆς αὐτοκράτωρ
ἀποφασίζων ἀνεκκλήτως περὶ τῶν ὑπάτων.

Ἐάν λοιπὸν δὲν διαρωτισθῆ πρῶτον ὁ λαὸς
περὶ τίνος καλεῖται να ἀποφασίῃ διὰ τῆς ψήφου
του καὶ δὲν τεθῆ δευτέρον εἰς θέσιν να ἀποφανθῆ
ἐν ἐπιγνώσει ἐπὶ τοῦ προβαλλομένου ζητήματος,
ἢ ψῆφος του θέλει εἶσθαι γνώμη δικαστοῦ ἀσυνεί-
δητος, ἢ τις οὐδαμῶς θέλει συντελεσεῖ εἰς τὴν λύ-
σιν ζητήματος τίνος, ἢ δὲ διάλυσις τῆς Βουλῆς, ἢ
σύγκλησις ἐτέρας, αἱ περὶ τοῦ πολιτεύματος φω-
νασκαίαι, τὰ περὶ συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολι-
τεύσεως φλιναφήματα, θὰ δειχθῶσιν ἐν τελει κω-
μωδία οὔτε τέρπουσα οὔτε διδάσκουσα οὐδένα.
Ὁ λαὸς δὲ εἰς ὃν γίνεταῖ ἡ ἕκκλησις, ἐν τῇ ἀδου-
λίᾳ ταύτῃ, θὰ εὐρεθῆ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ναῦτου ἐ-
καίνοῦ ὃν κομψῶς περιέγραψεν ἐν παραπλήσεια πα-
ριπτῶσει ὁ ἐπιφανὴς Σισμούνδης: «Ποῦ θέλεις να
δευθῶνθῶμεν, ἐρωτῶσι τὸν ναῦτην τοῦτον, ἐν
πλοίῳ χειμαζόμενῳ ἐν μέσῳ τοῦ ὠκεανοῦ, ἀπὸς
τὴν Κίναν ἢ πρὸς τὴν Καλλιφρονίαν; — Ἄλλ' ἔγω
δὲν γνωρίζω ποῦ εὐρισκόμεθα, ἀπαντᾷ ὁ ναῦ-
της, ἀγνοῶ δὲ τὴν ἀπόστασιν τῶν ἀκτῶν, οὐδὲ
κὰν γνωρίζω, ἀν ὑπάρχη Κίνα ἢ Καλλιφρονία·
δὲν θέλω να ἀποφανθῶ, διότι δὲν εἶμαι εἰς θέσιν
να ἐκλέξω, οὐδὲ να ἔχω θέλησιν τινά.» — Ἄδὲν
πειράζει τοῦ ἀπαντῶσι, πρέπει ν' ἀποφανθῆ καὶ
ἢ ψῆφος σου ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐσεται τόσον σε-
βαστῆ ὅσον καὶ τοῦ μᾶλλον περωτισμένου.» — Ε!
λοιπὸν, προσιμῶ τὴν Κίνα, ἀπαντᾷ ἐκαίνοῦ, τὸ
ὄνομά της; εἶναι συντομώτερον καὶ θὰ τὸ ἐνθυμοῦ-
μαὶ καλλίτερον»

Καὶ ἐν τούτοις ἡ μεγαλητέρα καταδικη παν-

τὸς πολιτικοῦ συστήματος καὶ πρὸ παντός τοῦ
ἀντιπροσωπικοῦ ἐστὶ τὸ να μὴ εἶναι δυνατὸν να
κρίνωνται καὶ ἀποφασίζωνται ἐν αὐτῷ τὰ ζητή-
ματα διὰ τῆς ψήφου τῶν πολλῶν κατὰ τρόπον
τέλειον, ἢ ἡ ἀδυναμία του να ληθῆ ἀπόφασις τις
ἐν γνώσει τῶν συζητουμένων ὑποθέσεων, αἵτινες
οὕτω κρίνονται καὶ ἀποφασίζονται τυχαίως. Διὰ
να ἀποφανθῆ λοιπὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ ἑλλη-
νικὸς λαὸς περὶ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν κρί-
σιν του ζητημάτων, διὰ τῆς διαλύσεως τῆς Βου-
λῆς, καὶ να λύση αὐτὰ διὰ τῆς ψήφου του εἴτε
ἐπὶ τὸ συμφερώτερον, εἴτε κατὰ τὰς ἰδέας του,
πρέπει να γνωρίση πρῶτον σαφῶς τὰ ἀμφισβητού-
μενα θέματα μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως του καὶ τῆς
πρῆν ἀντιπροσωπείας του καὶ δευτέρον να γνω-
ρίση ποῖαν γνώμην ἔχει ἕκαστος τῶν ἐξαιτουμέ-
νων τὰς ψήφους του, ἐπὶ τῶν θεμάτων ἐκείνων,
ἵνα ἕκαστος ἐκλογεὺς συνταχθῆ πρὸς ἐκείνους τῶν
υποψηφίων οἵτινες προτείνουσι τὴν ὀρθωτέραν ἢ
συμφερωτέραν λύσιν καὶ ὑπόσχονται να συντελέ-
σωσιν εἰς αὐτήν. Ἐάν ἐν ἀγνοίᾳ τούτων ὁ ἑλλη-
νικὸς λαὸς ἐλθῇ πρὸ τῆς κάλπης, ἢ λύσις τῶν σοβα-
ρῶν ζητημάτων ἅτινα πρόκεινται αὐτῷ ἐσται τυ-
χαία, ἀσυνείδητος, καὶ πράξις μᾶλλον τυραννικῆ
ἢ ἀφρων.

Εἰς ἄλλας αὐτοδιοικουμένας χώρας, ὁ πολίτης
ὡς ἐκ τῆς ἀναπτύξεως του, τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ
ἀνατροφῆς καὶ τοῦ εὐσεινηθῆτου ἔργου τοῦ δημο-
σίου τύπου, ἐν πάσῃ πολιτικῇ κρίσει ἀντιλαμβάνε-
νεται ἄμσως τῶν ἀναφωμένων ζητημάτων καὶ
γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων ποῖαν γνώμην ἔχουσι
περὶ αὐτῶν οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευταὶ του
καὶ οὕτω ἐν ἐπιγνώσει ἔρχεται πρὸ τῆς κάλπης
των παρ' ἡμῖν ὁμοῦ, διὰ τὴν ἑλλειψιν ὄλων τῶν
ἀνωτέρω ἐφοδίων τοῦ ἐλευθέρου πολίτου, ὁ ἐκλο-
γεὺς δεόν να διαρωτισθῆ περὶ τίνος πρόκειται καὶ
ποῖαι λύσεις προτείνονται αὐτῷ. Τοῦτο δὲ δύναται
να διευκολυνθῆ μόνη ἢ εὐλικρινεία τῶν υποψη-
φίων βουλευτῶν του, διότι τὸ καθῆκον τῶν πολι-
τευομένων εἶναι να διδάσκωσιν εὐλικρινῶς τὴν χώ-
ραν ὅτι αὕτη ἀγνοεῖ.

Ἡ εὐλικρινεία δὲ αὕτη ἐπὶ τῆς προκειμένης πο-
λιτικῆς κρίσεως συνίσταται εἰς τούτο: ἐάν ἕκαστος
υποψήφιος βουλευτῆς ἐξαιτούμενος τὰς ψήφους
τῶν συμπολιτῶν του εἴπη αὐτοῖς μετὰ παρησίαις.
«Περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς Πατρίδος
καὶ τῶν διεπόντων ταῦτα προσώπων ἔχω ταιαύ-
την γνώμην» περὶ τῆς δοθείσης λύσεως τῶν ἐθνι-
κῶν ὑποθέσεων ἔχω ταιαύτην, τοὺς διοικήσαντας
μέχρι τούτου τὸν τόπον θεωρῶ ταιούτους ἄνομῶ δὲ να
πολιτευθῶ ἀπαρσαλεύτως κατὰ τὰς ἰδέας ἢ τὰς
ἀρχὰς μου ταύτας, καὶ ἐάν ἐπιδοκιμάζετε αὐτάς,
δώσατέ μοι λευκὴν τὴν ψήφον σας.» Ὅστις τῶν
υποψηφίων δὲν προσέληθῆ μετὰ τοιοῦτον πρόγραμμα
πρὸ τῶν ἐκλογέων, κατὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογὴν τῶν
νέων βουλευτῶν, παραγνωρίζεται τὸ κρίσιμον τῶν
περικυκλωσῶν ἡμᾶς περιστάσεων, ἢ εἶναι ἀνάξιτος
να μάς ἀντιπροσωπεύσῃ, ἢ περιφρονεῖ ἀσυστόλως
ἐκαίνοῦ ὃν ἐξαιτεῖται τὴν ἐμπιστοσύνην, ἢ τέλος
εἶναι ἀγύρτης θέλων να κερδοσκοπήσῃ ἐπὶ τῶν
ἱερωτέρων ὑποθέσεων.

Μετὰ τ' ἀνωτέρω περιττὸν ἀποβαίνει να κατα-

δείξωμεν ὑπὸ ποῖον συνεκτικὸν δεσμὸν κοινῶν ἰ-
δεῶν καὶ φρονημάτων, δεόν να παρασταθῶσι καὶ
οἱ λεγόμενοι συνδυασμοὶ τῶν υποψηφίων πρὸ τῶν
ἐκλογέων. Οὐδὲ εἶναι, φρονούμεν, ἀνάγκη να εἴπω-
μεν ἐάν ἦναι ἀνεκτὸν, να παρασταθῶσιν ἐν συλλο-
γικῷ δεσμῷ ἐκλογικοῦ συνδυασμοῦ πρόσωπα ἀντι-
θέτων φρονημάτων ἢ ἰδεῶν καὶ ποῖαν ὑβρίν προσά-
πτει τῷ λαῷ καὶ μόνη ἢ παρουσία των αὐτῶν. Οἱ
παρ' ἡμῖν συνδυασμοὶ τῶν υποψηφίων δὲν εἶναι
βεβαίως συνταγματικὸν πόρισμα ἀμειπτον, εἶναι
κατασκευάσμα γεννώμενον συνήθως ἐπὶ ἐδάφους ἀ-
γόνου εἰς γενικὰς πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ στηριζόμε-
νον, ἐν μέρει τουλάχιστον, ἐπὶ τῆς ἀμαθείας καὶ
τῆς δουλοφροσύνης τῶν ἐκλογέων.

Ἄλλ' ἐάν ἡ πολιτικὴ παιδείσις καὶ ἡ ἀνατροφή
τοῦ λαοῦ ἀνέχεται ἀκόμη τὸ νόθον τούτο τέκνον
τοῦ συνταγματικοῦ συστήματος, δύο τινα δύναν-
ται, ὡς εἶπεῖν, να νομιμοποιήσωσι τὴν γέννησιν
του πρῶτον, ἢ ταυτότης τῶν ἰδεῶν τῶν ἀπαρτι-
ζόντων τὸν συνδυασμὸν προσώπων καὶ δευτέρον,
ἢ παρουσιάζομένη ἐνίοτε ἀνάγκη τῆς συναφείας
τῶν κομμάτων πρὸς ἀποθάρρυνσιν παντός πολιτι-
κοῦ συστήματος, μὴ δυστάζοντος να προσφεύγῃ
πρὸς ἐδρεῶσιν του καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πραξικοπήματα.
Τὸ τελευταῖον τοῦτο ὑπῆρξε συνεχῶς ἡ μυστικὴ
αἰτία τῆς συνεννόσεως τῶν διάφορων κομμάτων
καὶ παρ' ἄλλοις Κράτεσι, προγγυμένους πλειόστορον
ἡμῶν εἰς τὸν ἀνταγματικὸν βίβιν: ὁ συνδυασμὸς
δὲ διὰ να ἦναι τί νοσητῶν, καὶ μέχρι τίνος ἀνεκτὸν
πρέπει να παρουσιάζῃ σῶμα συμπαγὲς ἐξ ἀτόμων
ἀποφασισμένων να ψηφίσωσιν ἐκ συμφώνου, ἐφ'
ὅσον τουλάχιστον ἡ πολιτικὴ κατάστασις τοῦ τό-
που δὲν ὑποστῆ ἀλλοίωσιν ἐκ συμβάντων ἐπι-
γενομένων τῇ ἐκλογῇ. Συνδυασμοὶ ἐξ ἑτεροειδῶν
στοιχείων συγκείμενοι, ἀντιπροσωπεύοντες δὲ ἰ-
δέας ἀλληλανερούμενας καὶ ἀρχὰς ἐκ διαμέτρου
ἀντιθέτου, εἰσὶν ἐταίριαὶ κακῶθητις, παράνομα
συνοικεία καὶ πολιτικαὶ σύζυγοι πορνικαί.
Οἱ ἐν τοιοῦτοις συνδυασμοῖς παρουσιάζομενοι ὑπο-
ψήφιοι εὐγλωττῶς λέγουσι πρὸς τὸ πλῆθος τῶν
ἐκλογέων τὰ ἐπόμενα: «Ἐκαστος ἡμῶν ἐστὶν εἰς
ἀρχολύπαρος, ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐν τῷ Βουλευτη-
ρίῳ ἔδραν, χάριν τῆς ὁποίας τὰ πάντα θέομεν τὰ
πάντα ποδοπατοῦμεν. Εἰς τίποτε δὲν συμφωνοῦ-
μεν πρὸς ἀλλήλους, διότι καὶ τίποτε δὲν ἔχο-
μεν ἐν τῷ νῷ, οὔτε πολιτικὰς ἀρχὰς, οὔτε πο-
λιτικὰς ἰδέας, οὔτε γνώμας περὶ τῶν προσώπων
καὶ τῶν πραγμάτων· μία δὲ μόνη συμφωνία θαυ-
μαστῆ ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν καὶ μία γενικὴ ἐ-
πιθυμία να γίνωμεν Βουλευταὶ σὰς καὶ γενόμε-
νοι τοιοῦτοι χωρηθῶμεν τὴν ψήφον μας, ἐν ἄλλαις
λέξεσι, να σὰς πωλώμεν καὶ να σὰς ἀγοράζωμεν,
ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον
σας, ἀντὶ ὠφελμάτων ἀτομικῶν μας παντοίων.
Μὴ δυνάμενοι δὲ να ἀναδειχθῶμεν Βουλευταὶ ἀ-
σφαλῶς, ἕκαστος ἐξ ἰδίων δυνάμεων, ὡς νοήμονες
κερδοσκοποὶ ὅπου εἶμαθα, θέτομεν ἀπὸ κοινοῦ τὰ
κεφάλαιά μας, τοὺς ἀνθρώπους μας, τὰ κτήνη
μας, ἅτινα εἰσθε σεῖς, ὃ ὄλβιοι συνταγματικοὶ
πολιταὶ, καὶ οὕτω σὰς προσγίγεται ἢ ὕψιστη τιμὴ
τοῦ να ἀντιπροσωπευθῆτε παρ' ἡμῶν. Ἦδη γνω-
ρίζετε τὸ ποῖον ἡμῶν καὶ τοὺς σκοποὺς μας, διότι

σατε ημιν άμερίστον τήν ψήφον σας, άν όχι δι' άλλο, αλλά διότι τούλάχιστον είμεθα πρακτικοί άνθρωποι γνωρίζοντες να συνδυάζωμεν τὰ άσυμβίβαστα, τὰ πολιτικά συμφέροντα με τὰ ίδια, και ν' ανταποκρινώμεθα θαυμασίως προς τὴν βαθμὴν τῆς αναπτύξεώς σας, προς τήν πολιτικὴν ανατροπὴν σας, προς τὸ μέγεθος τοῦ πατριωτισμοῦ σας. »

Περιμένομεν ὅθεν άνυπομόνως να ἴδωμεν ὑπὸ ποῖον χαρακτῆρα θὰ παρασταθῶσιν οἱ ὑποψήφιοι ἡμῶν, εἴτε εἰς ἕκαστος χωριστά, εἴτε πλείωτερα ὅμοῦ ἐν συνδυασμῶ, διὰ να κρίνωμεν πῶς ἐκτιμῶσι τοὺς ἐντολεις των, κατὰ πόσον εἰσθονται ἑαυτοὺς και τοὺς άλλους και ποῖαν ἰδέαν ἔχουσι περὶ τῆς τοῦ τόπου αναπτύξεως.

Εἴμεθα ἐν τούτοις εἰς θέσιν να βεβαιώσωμεν τοὺς κκ. ὑποψηφίους ἡμῶν ὅτι εἰάν δέν παρασταθῶσιν εὐπρόσωποι ἐνώπιον τοῦ κοινῶ θὰ σφυριχθῶσιν ὑπὸ τῆς νοημονεστέρως μερίδος τῆς ἐπαρχίας, ὡς ἀδέξιοι και ἀσχημονούντες ἦθοποιοι και θὰ ἐκπέσωσι τῆς συνειδήσεως ἐκείνων, ἐπὶ τῆς γνώμης και ἐπιδοκιμασίας τῶν ὁποῖων δύνανται μόνον να στηρίξωσι πολιτικὴν ἔντιμον και ἀξιοπρεπῆ τὴν βουλευτικὴν ἔδραν θέλουσι καθέξει βεβαίως, αλλά τῆ συνδρομῆ τοῦ ἀγροίκου στοιχείου τῆς χώρας, τοῦ οὐδεμίαν ἔχοντος συνείδησιν τοῦ προς τὴν πολιτείαν καθήκοντος, ὅπερ οὐδένα φιλότιμον δέον να κολακεύῃ ἢ ἱκανοποιεῖ.

Τελευτάντες καθῆκον ἡμῶν ὑπολαμβάνομεν να εἴπωμεν προς τοὺς ἡμετέρους ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευτὰς ὅτι ὁσμέραι ἢ κοινὴ συνείδησις ἀποκρούει πλείωτερον τὰς πολιτικὰς ἀνακολουθίας και τὰς κομματικὰς μικροπονηρίας, ἄς άλλοι καιροὶ ἤνελχοντο ὡς πολιτικὸν σύστημα. Ὅτι μετ' ὀλιγωτέρας περιφρονήσεως πρέπει να προσβλέπωσιν εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν σημερινῶν καιρῶν, αἰτινες καθίστανται ἐπιβλητικαὶ ὡς ἐκ τῆς οἰκτρᾶς ἡμῶν πολιτικῆς καταστάσεως και ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ὁποῖων ἡρτηται ἢ σωτηρία τῆς χώρας και ἡ εὐημερία τῶν ἀτόμων.

Ἡ διὰ τοῦ σφαιριδίου ἀπάντησις.

Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς και ἡ ἐπιταγὴ ἵνα τὸ ἔθνος ἀπιστεῖται νέους ἀντιπροσώπους ἐντὸς βραχέως χρονικοῦ διαστήματος εἰσὶν ἡδη γεγονότα τετελεσμένα. Ἀπέναντι λοιπὸν τῶν τετελεσμένων τούτων γεγονότων νομίζομεν ὅτι ὀφείλομεν να σταθῶμεν, ἀφίοντες ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ μέρος τὰς θεωρίας περὶ τῆς συνταγματικότητος, ἢ μὴ τῆς σχετικῆς Κυβερνητικῆς πράξεως. Ἀπέναντι τῶν γεγονότων τούτων ὀφείλομεν να σκεφθῶμεν τί ὀφείλομεν να πράξωμεν ἡμεῖς οἱ ἐκλογεῖς διὰ να μὴν δίδωμεν τὴν εὐχαρίστησιν εἰς τινὰς να μᾶς ἐπαναλαμβάνωσι συχνὰ πικρὰ, ὅτι πᾶς λαὸς εἶναι ἀξίος τῆς τύχης του. Ἰδοὺ ὁ ἡμέτερος Βασιλεὺς ἀπευθύνεται προς ἡμᾶς και ζητεῖ παρ' ἡμῶν να μάθῃ ἂν ἡ Κυβέρνησις του ἐπολιτεῖται καλῶς ἐν τῶ παρελθόντι, και ἂν ὀφείλῃ και εἰς τὸ μέλλον να ἐμπιστευθῆ εἰς αὐτὴν τὰς τύχας τῆς Πατρίδος. Τὸ ἐρώτημα τίθεται σαφὲς και ἀπὸ ὕψους σεβαστοῦ, οὐδεὶς δὲ πιστεύομεν μεταξὺ τῶν ἐκλογέων θέλει νομίσει τοῦ κόπου ἀνάξιον να ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ὑψηλότατον τοῦτο ἐρώτημα, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως σκεφθῆ ὠρμῶς και ἐμβριθῶς. Ἡ ψήφος ἐκάστου πολίτου ὀφείλοντος ν' ἀπαντήσῃ εἰς ἐρώτημα ἀναχωρῶν ἐκ τοσοῦτον ὕψιστης πηγῆς, εἶναι ὁμολογουμένως τι βασιλικόν, ἰσοβασιλεὺς δὲ θεωρεῖται ὁ ψηφοφόρος ὅστις πρὶν ἢ ῥίψῃ τὸ σφαιρίδιον εἰς τὴν κάλπην με διάνοιαν πλήρη λογοισμένης πεποιθήσεως και με καρδίαν καθαρὰν ἀπαντᾷ εἰς τὸ βασιλικὸν ἐρώτημα.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἀπαντήσεως τοῦ ἐκλογέως εἰς τὸ βασιλικὸν ἐρώτημα ἐξερτῶνται πολλὰ και ποικίλα και μεγάλα και ἔθνικα και ἰδιωτικά συμφέροντα. Περιέρχονται ἴσως εἴπη τις. Ἐν μικρὸν σφαιρίδιον μολύβδινον βάρους γραμμαρίων τινῶν ἔχει τοσαῦτα μεγάλα ἀποτελέσματα; Μάλιστα! Μάλιστα! Ἀλλοίμονον εἰς τὸν Συνταγματικὸν πολί-

την ὁ ὁποῖος δὲν ἔννοεῖ ὅτι τὸ σφαιρίδιόν του εἶναι πολυτιμώτατον, εἶναι πλουτιμώτερον και τῶν πολυτιμωτέρων ἀδαμάντων, εἶναι ἀτίμητον. Διότι ποτὲ ὅσον πολῦτιμος και ἂν ἦναι εἰς και πλείωτεροι ἀδάμαντες δὲν δύνανται να ἦνε ἰσάξιοι ἐνὸς ἔθνους ἔστω και τοῦ ἐλαχίστου. Βέβαιον δὲ εἶναι ὅτι ἐκ τῆς ἐλαφρᾶς και δειλῆς χρέσεως τοῦ σφαιριδίου τοῦ ἐκλογέως ἔθνη μεγάλα και ἰσχυρὰ ἔπαθον συμφορὰς ἀνυπολογίστους. Ἐν παραδειγμα νομίζω θέλει δώσει σαφὴ ἰδέαν τῶν ἀνωτέρω. Ὑπὸ τῆς τετορευμένης αἰγλῆς Ναπολέοντος τοῦ τρίτου ἐκλαμβωθὲν τὸ γενναῖον και εὐγενὲς ἔθνος τῶν Γάλλων εἶχεν ἀποστείλει ἀντιπροσώπους του εἰς Παρισίους πεντακοσίους περίπου ἐπίσης σκοτοδινωῦντας. Ἐπὶ τῶν σκοτοδινωῦντων τούτων ἀντιπροσώπων στρατιζόμενος ὁ Ναπολεὼν ἐκήρυξε τὸν κατὰ τῆς Γερμανίας πόλεμον, ἢ δὲ Γαλλία ἐκτὸς τῶν ζημιῶν εἰς ἀνθρώπους, ἐκτὸς τῆς ἔθνικῆς ταπεινώσεως, ἐκτὸς τῆς ἀπωλείας δύο ὠραιότατων ἐπαρχιῶν, ἐκτὸς τῆς ἀπωλείας τοῦ Μιτζ και τοῦ Στρασβούργου, δύο ἐκ τῶν πρώτων ὀχυρῶν πόλεων τοῦ κόσμου, ἐξώδευσε και ἐνδεκα διλλιοῦνια φράγκων εἰς χρῆμα. Δύναται, ἐρωτῶ, να εὐρεθῆ πολῦτιμος λίθος ἰσάξιος τοιούτων θυσιῶν; Καὶ ἐν τούτοις εἰάν οἱ Γάλλοι δέν ἔθαμνοῦντο ἀπὸ τὴν ψευδῆ αἰγλῆν τοῦ αὐτοκράτορος των, ὁ ἀειμνηστος Θιέρς θὰ εἶχε συντρόφους τοιούτους ὥστε να δυνθῆ να παρεμποδίσῃ τὴν ἐκρηξίν πολέμου και ἀδικίου και καταστρεπτικοῦ. Καὶ εἰς ὅλα ταῦτα ἔπαισεν ἢ κακὴ και ἀποπλανημένη χρῆσις τοῦ σφαιριδίου.

Και ἡ ἀποπλάνησις λοιπὸν τοῦ ἐκλογέως εἶνε ἴση προς τὴν ἀντεθνικὴν χρῆσιν τῆς ψήφου του. Ἄς προσέξωμεν λοιπὸν μὴ ἀποπλανηθῶμεν και ἡμεῖς. Βλέπετε ὅτι ὁ κ. Κουμουνοῦρος φωνάζει ἡμῖν, Σᾶς ἔδωκα τὴν ὠραίαν Θεσσαλίαν ἀναιματί, Σᾶς ἔδωκα μέρος τῆς εὐάνδρου Ἡλείρου, δέν πρέπει να ἔχετε ἀμφιβολίαν ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ Σᾶς δώσω και τὸ ὑπόλοιπον μέχρι Κωνσταντινουπόλεως, στείλατέ μοι μόνον ἀντιπροσώπους συμμέριζομένους τὰς σκέψεις μου και τὰ σχέδια μου τὰ μεγάλα και πατριωτικά. Καὶ ἔπειτα ἴδετε ποσα μεγάλα και φοβερά ὀχυρώματα εἶχον οἱ Τούρκοι μεταξὺ Ἑλλάδος και Ἡλείρου και Θεσσαλίας. Χίλια Πλευναί εἶχον παρεντεθῆ. Πιθανὸν ταῦτα πάντα να ἦναι ἀληθῆ, ὀφείλει ὅμως ὁ ἐκλογεὺς να σκεφθῆ ἐμβριθῶς και ὡς ἀνθρωπος και ὡς Ἑλληνα, ὁποῖαν τινα ἀπάντησιν ὀφείλει να δώσῃ εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐπιχειρήματα. Ἄλλ' ὅπως ὀρθῶς ἀπαντήσῃ εἰς ταῦτα πρέπει να λάβῃ ὑπ' ὄψιν και τὰς τῶν ἐναντίων κρίσεις, οἵτινες λέγουσι τὰ ἐξῆς: ὅτι ὅσα ἀπεκτινάμεν μᾶς τὰ ἔδωκε: Α) ὁ φόβος τοῦ Σλαβισμού ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας. Β) ἡ ἰδέα τῆς Γαλλίας να παρασταθῆ ἐν τῶ συνδεδίω ὡς ὑπερμαχος τῶν ἔθνικότητων, ἀμέσως δὲ οὕτω να προσβάλλῃ ἐν εἰδῆ διαμαρτυρήσεως τὴν ὑποδοῦλωσιν Ἀλατίας και Λωρραίνης, Γ) ἡ ἐν στιγμή πατριωτικῆς ἀναλαμπῆς συγκάλεσις τῆς ἐπιστρατείας ἐκ μέρους τοῦ κ. Τρικούπη και Δ) ὁ πανικός φόβος τῆς Εὐρώπης μήπως διαταραχθῆ ἡ Ἀνατολὴ καθ' ἣν ὥραν δέν εἶχον οἱ μεγάλοι συμφωνήσοι περὶ τῆς διανομῆς τῆς Τουρκίας. Προσθέτουσι δὲ οὗτοι ὅτι εἰάν ὁ κ. Κουμουνοῦρος δέν ἐξησθένη τὴν ἐπιστρατείαν ἅμα τῆ ἀνόδῳ του διὰ τῶν γνωστῶν μέσων αὐτῶ και εἰάν ἐμέρετο δεξιότερα δέν ἠθέλωμεν ἀπωλέσει οὔτε τὰ Ἰωάννινα οὔτε τὸ Μίτσοβον. Ἐάν ταῦτα ἦνε ἀληθῆ, βεβαίως ὁ κ. Κουμουνοῦρος φέρει εὐθύνην βαρυτάτην, εἶνε ἀξίος ποινῆς, ἀνάξιος δὲ εἶνε ὅλως να ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν ἔσω και ἐπὶ μίαν στιγμήν.

Ἄλλ' ἐν τῶ μεταξὺ και ἔτερον ζήτημα ἀνεφάνη μαρτυροῦν ὅτι ὅσα διὰ φοβερῶν πολλῆς κατεδιώξεων ἀναγκάζεται να εἰσφέρῃ ὁ πτωχὸς και πενόμενος πολλὰκις φορολογούμενος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ταῦτα κλέπτονται και κατασπάττωνται ὑπὸ συμμορίας ἀρχομένης ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν και ληγούσης εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Συμπούργοι τοῦ κ. Κουμουνοῦρου φαίνονται ὅτι ὑπὸ τῶν ἀνακρίσεων προσεβλήθησαν. Δέν λέγομεν ὅτι εἶνε ἔνοχοι. Καὶ ὁ μὲν κ. Σωτηρόπουλος φιλοτί-

μως φερόμενος παρητήθη, ὁ δὲ κ. Παπαμιχαλόπουλος Σπαρτιατικῆ ἐπιμονῆ χρώμενος μένει ἐν ἡθέσει ἐτάχθη, ταῖς κείνου ῥήμασι πειθόμενος. Κατόπιν τούτου ὁ τιμώτατος εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Γεώργιος Πετιμεζᾶς, ἐξεσφενδονίσθη εἰς Κέρκυραν και κατόπιν ἀπελύθη, ὁ δὲ πτωχὸς Κατακαπῆς διασκέδαζεν εἰς Λουτράκιον, τὸ δὲ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν τῆς Πρωτεύουσῆς εὐρίσκονται ὑπὸ διαρκῆ σεισμὸν Χίου. Πάντα ταῦτα ὀφείλει ὁ ἐκλογεὺς να ἐκτιμῆσῃ και να τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν διὰ τοῦ σφαιριδίου δοθησομένην ἀπάντησιν. Εἶνε βαρυτάτη ἡ ἀποδιδόμενη μομφὴ εἰς ἕνα ὑπουργὸν ὅτι κλέπτει τὰ δημόσια, εἶνε βαρυτάτη ἡ ἀποδιδόμενη μομφὴ εἰς τὸν κ. Κουμουνοῦρον ὅτι συνεργάζεται μετὰ ὑπουργῶν συμμοριτῶν ἔθνικῆς κλεπτικῆς ἐταιρίας, διὰ τοῦτο πρὶν ὁ ψηφοφόρος ψηφίσῃ ὀφείλει να σκεφθῆ ὠρμώτατα.

Και ταῦτα μὲν καθόσον ἀφορᾷ τὸ παρελθόν, πολὺ βεβαίως σχετιζόμενα προς τὸ μέλλον, αλλά περὶ τούτου ἰδίως νομίζομεν ὅτι ὀφείλομεν να υποβάλλωμεν εἰς τὸν ἐκλογεῖα τὰς ἐξῆς σκέψεις διὰ να δυνθῆ να ἐκτιμῆσῃ τὴν μεγίστην ἀξίαν τῆς ψήφου του ἔσήμερον. Ἡ Ἀνατολὴ ἐντὸς τῆς ὁποιᾶς και ἡμεῖς συμμεριλαμβανόμεθα εὐρίσκεται εἰς τρικυμίαν, ἢ δὲ καταιγίς συντόμως ἐπίκειται. Εἶνε τυφλὸς ὅστις τοῦτο δέν βλέπει. Θέλοντες και μὴ θέλοντες ἢ λάβωμεν μέρος. Ὅα μᾶς ζητηθῶσι δὲ προς τοῦτο νεοὶ φόροι, νέαι θυσίαι, νέαι στρατολογίαι. Αὐτὰ ὅλα θὰ γείνωσι συντόμως, τὰ γεγονότα τώρα βαδίζουσι τηλεγραφικῶς. Ἡ στρατιωτικὴ σύνταξις τῆς χώρας θὰ ἦνε ἐκ τῶν πρώτων, οἱ δὲ πρόσθετοι φόροι και τὰ δάνεια θὰ παρακολουθήσωσι κατὰ πόδας. Δέν νομίζομεν εἰς εὐρίσκειται κανεὶς να μωραίνῃ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε να μὴ ἔννοη ὅτι και τὰ δύο ταῦτα ἀφεύκτως και συναφῶς θὰ γείνωσι. Ὁ φορολογούμενος λοιπὸν ὀφείλει να σκεφθῆ ὠρμώτατα εἰάν συμμέριζῃ αὐτὸν και τὸ ἔθνος να διοικῆ τὰ κοινὰ εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὁ Κουμουνοῦρος ἢ ὁ Κακούπης ἢ ἄλλος τις. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει να σκεφθῆ εἰάν ἦνε ὀρθόν ὁ μὲν υἱὸς του να εὐρίσκεται εἰς Λάριссαν ὁ δὲ υἱὸς τοῦ τᾶδε να σχολάζῃ ἀνά τὰ καφφενεῖα νοσηλευόμενος νομίμως κατ' οἶκον. Ὁ φορολογούμενος τέλος ὀφείλει να σκεφθῆ εἰάν ὑπὸ τοιοῦτον σύστημα διαφθορᾶς δύνανται να ὑπάρξῃ ἀληθῆς στρατὸς ἔθνικος, τοῦ ὁποῖου θὰ ἔχωμεν ἀπαραίτητον ἀνάγκην ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος, και ἂνε τοῦ ὁποῖου ὀχι μόνον τῆς Αὐστρίας δυνάτων να γείνωμεν κτῆμα τὸ ὁποῖον θὰ ἦνε και κάπως καλόν, αλλά και αὐτῆς τῆς νεαρᾶς Ἰταλίας. Ὁ φορολογούμενος πολίτης πρέπει να λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι εἰάν συντόμως δέν φανῶμεν ὀχι Ἑλλήνες, αλλά πολῖται ἐλεύθεροι ἔτοιμοι να προσφέρωμεν τὰ πάντα εἰς τὸν ὅμιον τῆς πατρίδος, και εἰάν δέν ἔχωμεν Κυβερνήτας καταλλήλους, θὰ γείνωμεν ἑορὰ εὐχερῆς τοῦ πρώτου ποθήσαντος τὴν ἑλληνικὴν σάρκα μας. Καὶ οὕτω ἡ μὲν πολαιὰ μας ἱστορία θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀρεκτικόν, ἢ νεωτέρα ὡς χωνευτικὴ σαμπάννα προς καταβρόχθισιν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ πρώγεται βεβαίως και ἡ Ἑλλάς ἢ και δυσκολώτερον τῆς Τύνιδος, τοῦ Ἀλγερίου ἢ τῆς Αἰγύπτου.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λοιπὸν ἐκτεθέντας ἐσωτερικοὺς και ἐξωτερικοὺς λόγους αἱ παρούσαι ἐκλογαὶ εἶνε αἱ σημαντικώτεραι τῶν ὅσων εἶδεν ἡ ἡμετέρα Πατρίς. Ὀφείλομεν να ἀπαντήσωμεν ὡς συνετοὶ και προνοητικοὶ πολῖται. Τὸ παρελθόν χρῆζει ἐξελέγξεως, τὸ μέλλον χρῆζει πολλῶν και μεγάλων θυσιῶν, τὰς ὁποίας πρέπει να γνωρίζωμεν εἰς τινα θὰ ἐμπιστευθῶμεν. Διὰ τοῦτο, εἰάν μοὶ ἐπιτρέπεται, νομίζω ὅτι ἡδη ὑπὲρ ποτε ὀφείλομεν να ζητήσωμεν ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους μας να μᾶς δώσωσι τὰς ἐξῆς ἐγγράφους και ῥητὰς ὑποσχέσεις.

Α) Ὅτι θὰ ἐξελέγξωσι τὴν παρελθοῦσαν διοίκησιν τοῦ κ. Κουμουνοῦρου.

Β) Ὅτι θὰ προσπαθήσωσι παντὶ σθένει να ἐκτυλιχθῶσιν ὅλαί αἱ ἀσχημαίαι τῶν Βελεντικῶν και να τιμωρηθῶσιν οἱ ἔνοχοι ὁποιοιδῆποτε και ἂν ἦνε.

Γ) Θά φροντίσωσι περί επιβολής νέων φόρων και άληθούς στρατιωτικής συντάξεως της χώρας, άφου προηγουμένως κατορθώσωσι πάσαν δυνατήν οικονομίαν έν τω προϋπολογισμῶ ἔστω και μέχρι φιλαργυρίας.

Δ) Ότι καθόσον άφορά τά στρατιωτικά έν τών πρωτίστων μελημάτων αύτών θά ἦνε ή κατασκευή στρατώνος εἰς τήν Πρωτεύουσαν εκάστης έπαρχίας και ή σύστασις έπαρχιακῶν σωματίων, άτινα θέλουσιν άπομακρύνεσθαι τών έπαρχιῶν των έπ' όλίγον μόν χάριν γενικῶν γυμνασίων, επί μακρότερον δέ μόνον έν ώρα έθνικής ανάγκης.

Και ταῦτα μόν εἰσὶ τά κεφαλαιώδεστερα και τά κυριώτερα τά όποια όφείλομεν νά απαιτήσωμεν άπό τούσ άντιπροσώπους μας εἰς τας παρούσας εκλογάς. Όστις δέν όμολόγησῃ πάντα ταῦτα εἶνε άνάξιος λευκής ψήφου. Πρέπει νά παύσωμεν νά ψηφίζωμεν ώς κτήνη μή γνωρίζοντα παρά τó πρόσωπον του ψηφίζομένου, ώς ό σκύλος τόν αυθέντην του. Πρέπει του λοιπού νά έχωμεν έπίσημον όμολογίαν του εκλεγομένου τί σκοπεύει νά πράξῃ. Έάν δέ πέπτωται παράβλεπόντες πάντα τ' άνωτέρω, έάν πέπτωται έξουσιάζοντες πρός άλογα ζῶα νά έμπιστευώμεθα τυφλῶς και περιουσίαν και τέκνα και Πατρίδα εἰς τόν πρώτον τυχόντα, πολλῶ δέ μάλλον εἰς τούσ πολλάκις εξαπατήσαντας ἡμᾶς, έάν πέπτωται νά ψηφίσωμεν και πάλιν κατά σταυρόν και λεμόνι, ή κατά άρτρον και ελατιόν, ευχόμεν ή Πατρίς νά τύχῃ της ευνοίας του Θεού, διότι από τών προλιτών της οὐδέν έχει νά ελπίζῃ.

Ίδιότροπος.

Μεσολόγγιον 1 Νοεμβρίου 1881.

Φίλτατέ μοι,

Ίσως όλίγον θραδέως εκπληρώ τήν υπόσχεσίν μου που νά έπαρέσσω εἰς περιγραφήν τινά της έν εν τῇ ἡμέτερᾳ πόλει κατ' αύτᾶς τελεσθείσης έορτήσας τῶν άποκαλυπτῶν του άνδριάντος του Βυρώνος, πάλιν έγνωσά τῶς τήν ζεναγόν άποστολήν μου έν πάσις τελεσθείσιν εἰς τρόπον ώστε άργά νά μοι δοθῇ καιρός τῶς περιληπτικῆν τινά και άτελή επιθεώρησιν της έορτής χάριν του φίλου και περισπούδαστου μοι εφορολόγου μου. Άλλως ή παρά προσδοκίαν μή άφίξεις τήν ἡμέραν αύτῆν εκτάκτου αύτόθεν άτμολοίου και του άπομενομένου δι' αύτου πολλου και αγαθου μέρους της Πατριῆς κοινωνίας, παρατρύνει με νά καταδείξω εἰς τούσ φίλους γείτονας Πατρεῖς, ότι αν όχι άλλο έχασαν ευχαρίστον εκδρομήν και τήν τιμήν του νά συντελέσωσι διά της αγαπτης παρουσίας των εἰς τήν εκλάμπρυνσιν έορτής, ήτις δέν είχε τοπικόν χαρακτῆρα άλλ' έθνικόν και πανελληνιον. Η ἡμέτερᾳ πόλις άληθῶς επιλοτιμήθη εἰς τήν περιστασιν αύτην ν' αναπληρωσῃ πολλά κενά και νά έξουδενώσῃ πάσαν εκ παρελθουσῶν ελλείψεων μεμψιμοιρίαν αν δέ ή βαθεῖα συναίσθησις της σημασίας των κατ' αύτην τελεσθέντων και ή θερμή, αυθόρμητος και ποικιλόμορφος εκδήλωσις του αἰσθήματος της ευγνωμοσύνης και της τιμής υποσημαίνειται, τó Μεσολόγγιον έξεπλήρωσε και ἤδη τó καθήκον του και έδειξεν ότι δέν εἶναι επιληθσμον των προς αύτό και τούσ άγωνά του ευεργεσιῶν τῶν τιμηθέντων μεγίστου φιλέλληνοσ και ποιητῶν.

Κατά τῶς πρώτες που Σαββάτου, 24 λήξαντος, ή πενήχρᾳ ἡμῶν πόλις περιε λήθη εκτάκτως έορτάσμον και πανηγυρικῆν σπολήν. Αἱ ρύμκι αύτης και πλατείας, αἱ οἰκίαι της άπασαι ανεξαιρέτως επεφάνησαν σημαιοστόλιστοι, μυρσινοστόλιστοι, περικόσμητοι διά θυρεῶν και έμβλημάτων φερόντων τήν εἰκόνα, ή τó όνομα, ή τó αρχικόν στοιχείον του όνόματος του Βύρωνος. Εἰς τó τέρμα της επιθαλασσίας έδοῦ Τουρλίδος άμέσως πρό της εισόδου της πόλεως εἶχε στηθῆ άψις έφ' ης υπό προτομήν του ποιητῶ εἶχον άναγραφῆ οι εἰς της περιπτοισι λόγοι του: «Ό άνθρωπος θέλων νά μεγαλοουργῆσ

π' ατενίζει προς τήν Έλλάδα και όταν έτοιμάζεται νά θραύσῃ τήν κεφαλήν των τεράντων τήν θεωρεῖ και ευθύσ όρμᾳ εἰς τά πεδία εκείνα ένθα όρφαίλει ν' άπωλέσῃ τήν ζώην, ή ν' άνακτήσῃ τήν βέλευθειαν.» Η έν τῇ πόλει κατόπιν πλατεία του Βότσαρη εἶχε περιζωσθῆ με ἱστουσ σημαιοστολιστουσ και μυρσινοστολιστουσ φέροντας θυρεουσ και στεφάνουσ έγκκοσμημένουσ τῶ Β και ταῖς Έλλάδος και Άγγλιας σημαίαισ. Κατά τήν ἰδίαν πλατείαν πρό της εισόδου του Δημαρχείου άνήρτητο ώς έν τροπαίῳ ή μεγάλη ελαιογραφική εἰκόν του Βρυζάκη, δῶρον αύτου προς τήν πόλιν, περιστῶσα τήν περιπτοισιν αύτης "Εξοδόν." Έν τῇ μετᾳ τήν άνω άγοράν και προς τó Ηρώον έτέρα μικρᾳ πλατεία εἶχε στηθῆ υπερμεγέθης στήλη ξυλίνη και έξωγραφημένη πανομοιότυπον της στήλης της Βανδώμης, έφ' ης τó απεικόνισμα της πόλεως, άντι της νίκης, έδεικνυτο προσφέρον στεφάνον ευγνωμοσύνης τοῖς φιλέλλησιν. Εἰς τó τέρμα δέ της όδοῦ και άμα τῇ εισόδῳ εἰς τήν πρό του στρατώνος και του κήπου των Ηρώων εκτενῆ πλατείαν έτέρα πολυστήλος και κομῆ άψις—έφ' ης χρονολογεί και κατήλληλα τετραστιχα εκ του ωραίου ὕμνου του Σολομου επεσήμαιναν τήν έλευσιν του ποιητῶ έν Μεσολογγίῳ και τήν οἰκτράν άπώλειάν του—διῆκε δ' εἰκοσιν εκάτέρωθεν στήλων, μυρσιναισ, σημαίαισ των προστατίδων δυνάμεων και θυρεοῖσ και τούτων περικόσμητων μέχρι της θύρας του Ιερου άλλουσ της πόλεως, του κήπου των Ηρώων. Έν αύτῶ έπίσης επληττον τήν όρασιν του μετᾳ σεβασμου εισερχομένου άνηρτημένου επί της εκάτέρωθεν συστοίχιασ των μεγαλοπρεπῶν πλατάνων θυρεοῖ και στεφανοῖ φέροντες τά όνόματα των διασμητοτέρων φιλελλήνων των προσερχόντων τας ύπηρεσίας αυτών ή και τήν ζώην εἰς τήν ηρωικῆν πόλιν, με συμπεπλεγμένασ άνωθεν τήν ελληνικῆν και τήν της ἰδίας εκάστου έθνικότητος σημαίαν άντικρῶ δέ παρουσιάζετο τó μέλλον ν' άποκαλυφθῆ μνημεῖον μετᾳ του Πολυανδριου και του τάφου του Βότσαρη, του σήματος των «Έλληνικῶν Χρονικῶν» και του κύμβου του Κυριακούλη, Ιερά κατάφορτα από σημαίας, δάφνας και άνθοδέσμασ. Τοιοῦτοσ έν συνόψει δ κατεσκευασμένος συντελεσθείσ κόσμος της πόλεως υπό της επί τούτῳ κληθείσης και φιλοτιμῶς εργασθείσης επιτροπέαισ, τῇ πολυτίμῳ και άόκνῳ πρωταρρωγῇ του επί των έργων του δήμου κ. Μ. Σέχου.

Περὶ μεσημβρίαν της ἡμέρας αύτης του Σαββάτου άφίκετο τó άτμολοίον της Έλλ. άτμολοίας φέρον τούσ εἰς Αθηνῶν κεκλημένουσ, γενομένουσ δεκτουσ υπό επιτροπῆς δδνησάσης αύτουσ εἰς τας δρισθείασ προς ζενίαν οἰκίασ. Μετᾳ μεσημβρίαν ζενοὶ και εντόπιοὶ έσκορπίσθησαν προς τά Ηρώα και τά έρείπια των τειχῶν του Μεσολογγίου μελετώντες και αναμνησκόμενοι επ' αυτών τας ηρωικᾶς τύχασ του τόπου, τó έσπέρας δέ μερικῇ φωταψία και γενικῶς περιπάτου προοιμίασαν τó επίσημον της έπομένης.

Περὶ ώραν 10' ταύτης συνήλθον εἰς τόν καθεδρικόν ναόν του αγίου Σπυριδωνος αἱ διοικητικαι, δικαστικαι και δημοτικαι αρχαι της πόλεως, ό Κυβερνήτης του άτμολομομου «ή Έλλάδ» μετᾳ των αξιωματικῶν του πλοίου, ό Φρουράρχοσ και οι αξιωματικοὶ της φρουράσ, τó προσεδρεον και τά μέλη του Συλλόγου Βύρωνος, οι ρήτορεσ αύτου, οι αντιπρόσωποι των Συλλόγων «Παρνασσου», «Εμπορικου και Βιομηχανικου», του έν Πατρίαισ «Άλληλοδοθῆια», άνταποκριται τινεσ ζένων έφημεριδων, ό μόνος έπιζῶν φιλέλλην συναγωνιστής του Βύρωνος Συνταγματάρχης Στέλδαχ και πλῆθος λαου. Μετᾳ τó ψαλέν μνημόσονον υπέρ αναπαύσεωσ της ψυχῆσ των πεσόντων φιλελλήνων έν τῳ Ιερω άγωνι ήρξατο ψαλ λομένη δοξολογία και οι πάντεσ κατευθῆθησαν εἰς τά Ηρώα ένθα ἴδρυτο ό άνδριάσ. Περὶ τó μνημεῖον εἶχε σχηματισθῆ τετράγωνον υπό της χωροφυλακῆσ εντός του όποιου έτοποθετήθησαν τά έπίσημα πρόσωπα και οι εντέλει, άνωθεν πυκναι σειραι κυριῶν, εκάτέρωθεν δέ αἱ μουσικαι του 2 πεζ. τάγματουσ, του Πυροβολικου και του Ιατρ.

μοδρόμομοσ. Εἶπετο εἰς δύο γραμμᾶσ λόχοσ ναυτών εκ του ἰδίου πλοίου, διλοχία του πεζικου και εκάτέρωθεν έν τῇ πλατεία του στρατώνος τó πυροβολικόν.

Δοθέντοσ τέλουσ εἰς τήν εκκλησιαστικῆν Ιερουργίαν ό Νομάρχοσ ώσ αντιπρόσωποσ της Κυβερνήσεωσ έδωκε διά φωνῆσ συγκεκινημένησ τήν παραγγελίαν της άποκαλύψεωσ του άνδριάντοσ κεκαλυμμένουσ περιπλέγδην διά δύο μεγίστων σημαίων Έλληνικῆσ και Άγγλικῆσ, των όποιων άναρτηθειασῶν εἰς τούσ εκάτέρωθεν ἱστουσ επεφάνη έν όλη του τῇ λαμπηρόνι τó καλόν όμοίωμα του ποιητῶ. Τήν στιγμῆν ταύτην ή συγκίνησις του πλήθουσ ἦν άπερίγραπτοσ όλοι άποκεκαλυμμένοὶ και δακρύνοντεσ άτενίζουσιν αύτό, αἱ μουσικαι χαιρετίζουσι διά του Έλληνικου και Άγγλικου ὕμνου, τó πυροβολικόν και τó πολεμικόν πλοίον διά κανονοβολισμών, στεφάνοὶ δέ κατατιθενται υπό των μαθητριῶν της ένταῦθα σχολῆσ, των μαθητῶν του Γυμνασιου, του έν Πατρίαισ Συλλόγου ή «Όμόνοια», των αύτόθι συμπολιτῶν έμπορων Σταμπάδου και Νιανιάρα κλπ. Μετ' όλίγον άνέρχεται τó δεξιόθεν επί της όπῆσ ένός των ευκλειῶν εκείνων άοχαίων κανόνων έμπεπορήμένοσ βῆμα ό πρόεδροσ του δημοσυμβουλιου της πόλεωσ κ, Τσαγκαράκησ και λαλει εἰς όνόματοσ της πόλεωσ σύντομον άλλ' ευημοσμένοσ τῇ περιστάσει λόγον, μεθ' έν έπίσης λαλει τινά ό πρόεδροσ του Συλλόγου Βύρων. Εἰς όνόματοσ αύτου ώσ πρωτεργάτου του έργου. Κατόπιν λαμβᾶνει τόν λόγον ό ώρισμένοσ διά τόν πανηγυρικόν ύφηγητήσ κ, Καζάκης όστις λίαν έμβριθῶσ και έν άνευφημίαισ εκπληροῖ τήν άναθεθείσαν έντολήν, άφίλων νά κλεισῃ τήν έπίσημον τελετήν ό ένθουσ ποιητής κ. Παράσχοσ διά των ωραίων αύτου και συγκινητικῶν στροφῶν.

Και ἤδη τó προδιαγεγραμμένοσ και έπίσημον της έορτής διαδέχεται ό αυθόρμητοσ και εκτακτοσ έν τῇ πόλει μας πανηγυρισμόσ του λαου. Πυκνόν πληθος συνοστίζεται μετᾳ μεσημβρίαν πρό των Ηρώων και του άνδριάντοσ και τας παιανίζουσασ μουσικασ, όμιλλοὶ δέ έτεροι διασκορπίζονται εἰς τας άγυιάσ μετᾳ έγχαριῶν όργάνων και ζωνῶν χορευτικῶν διαθέσεωσ. Μόλις δέ τó σκότοσ της νυκτοσ επιχύνεται και ή πόλις άπασα καταυγάζει ώσ μία λυχνία πολυφωτοσ, πάμπολλοὶ και ποικιλόχρωμοὶ φανοὶ διασκορπίζουσι τά φωτικά κύματα των, έν τοῖσ ηρώοισ και ταῖσ πλατείασ της πόλεωσ, και ή πτωχοτέρα δέ καλύθη νομίζει ότι κατάδηλον ποιεί τόν ένθουσιασμόν και σεβασμόν της εἰς τήν μνήμην του μεγάλου φιλέλληνοπροτιθεῖσα εἰς τó παράθυρον τήν κανδύλαν του εἰς κονοστασιου της, ή τó νωδόν κροσπήγιον της τραπέζης της.

Και οὔτω λήγει ή ἡμερα όχι δίμοσ και ό πανηγυρισμόσ του κόσμου επαναλαμβανόμενοσ τήν έπομένην με νέαν ζωνρότητα, με νέασ μουσουργίασ, με νέασ φωταψίασ εἰς όσ προστέθη τó έσπέρας της ηρωικῆσ Κλησόδοσ και της πέριξ λίμνης ό φωτισμόσ διά των γνωστῶν πρώων των ψαράδων, βεγγαλικῶν φωτων και πυροτεχνημάτων ώσ και μικρά λιμναία ψευδοναυμαχία άνσφερούσης τόν νοῦν του θεατοῦ εἰς παρελθόντων καιρών ηρωικώτερας νύκτασ.

Τας έπομένασ ἡμέρασ οι ζενοὶ μας και κεκλημένοὶ εκδράμουσι μέχρις Άγρίνου και Άγελώου, συγκομίζουσι και εκειθεν ένθουσιώδεισ έντυπώσεισ περι των καλλονῶν και της μεγαλοπρεπέιασ των τοπειῶν άτινα διέρχονται, επανελθόντεσ δέ προπέμπονται υπό της πόλεωσ γηθοσόνουσ επί ταῖσ άγαθαῖσ αυτών έντυπώσεσιν. Αν αύτη δέν εἶδε καταερχομένην έν μέσῳ αύτης και συνεορτάζουσαν τήν Κυβερνήσιν διά τινος των μελῶν της, αν δέν άντελήθη τά έρυθροκύαχα πτερά ακολουθουσ τινεσ της Αύλης και του βοσιλικου οἰκου, έγνω νά εκτιμήσῃ δεόντωσ τήν έλλειψιν και νά έξουδενώσῃ αυτήν επαφίνουσα τήν δικαίαν κρίσιν εἰς τó καθ' Έλληνασ δημόσιον.

Μ ν ή μ ω ν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Οὐδὲν ἀκόμη ἐγένετο γνωστὸν ἐνταῦθα περὶ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν, οὐδὲ κατηρτίσθη εἰσέτι μεταξύ αὐτῶν ἀρτίως τις συνδυασμός. Λέγεται ὅτι δύο ἐξ αὐτῶν εὐρίσκονται ἤδη ἐν καταστάσει ἐμβρύων καὶ ὅτι φόβος ἐπίκειται μὴ γεννηθῶσι τέρατα.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς σήμερον διέρχεται τῆς πόλεως ἡμῶν ὁ κ. Χ. Τρικούπης προσερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ μεταβαίνων αὐριον εἰς Μεσολόγγιον.

— Τῷ κ. Δημόφω ἡμῶν ἐγένοντο προτάσεις περὶ κατασκευῆς ἵπποσιδηροδρόμων, δι' ὧν νὰ συγκοινωνήσῃ ἡ πόλις πρὸς τὰ πέριξ. Περὶ τούτου πλείονερα εἰς τὸ προσεχές.

— Ἡ φιλάνθρωπία τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐξεδηλώθη, ὡς εἴχομεν εὐχηθεῖ, ἐν τῷ ἀτυχίματι τοῦ δυστυχικοῦ ἀμαξήλατου Γεωργ. Δημητροπούλου, οὕτως ἀπετερωθῆ ἡ οἰκία καὶ οἱ ἵπποι. Ἐνεργεῖται ὑπὲρ αὐτοῦ ἔρκος, εἰς δὲ πάντες δεῖκνυται φιλάνθρωποι. Εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον ὁ πρόεδρος τοῦ ἀλληλοβοηθητικοῦ συλλόγου α' Ομόνοια κ. Χρ. Ρηγόπουλος κατέθετο φρ. 100 πρόερχόμενα ἐκ φιλοτίμου συνδρομῆς τῶν μελῶν τοῦ Σωματίου τούτου, ὅπερ διὰ τὴν ἐν πᾶσι ἀγαθὴν αὐτοῦ ἐργασίαν καὶ τὸν ἀόκνον ζῆλον τοῦ Προέδρου, προσκτὰ ὁσημέραι πλείονερα τὰς συμπαιδείας τοῦ κοινοῦ.

— Ὁ κ. Δ. Σαλταπέρας ἔμπορος, ἐμνηστεύσατο ἐνταῦθα τὴν καλλίστην καὶ εὐηγμένην δεσποινίδα Ἰωάνναν Κυπαρίση, θυγατέρα τοῦ τιμωμένου παρ' ἡμῖν ἀρχαίου δικαστοῦ κ. Δημητρίου Κυπαρίση.

— Ἦτο δίκαιον, ἀφοῦ σχηματίζονται τόσαι μουσικαὶ φρουρῶν ἐν διαφόροις πόλεσι, νὰ μὴ παροραθῇ καὶ ἡ ἡμετέρα καὶ ἐπὶ τούτου προκαλούμεν τὴν ἐνέργειαν τοῦ φιλοκάλου ἡμῶν δημάρχου.

— Τὴν παρελθ. Παρασκευὴν διερχομένη τῆς πόλεως ἡμῶν ἡ μουσικὴ τοῦ πυροβοληκοῦ ὑπὸ τὸν ἀρχιμουσικόν κ. Γ. Κασάρη φιλοφρόνως φερομένη πρὸς τοὺς συμπολίτας μας, ἐπαίανισεν ἐν τῇ πλατείᾳ ἐπισπάσασα τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰς εὐχαριστίας τῶν φιλομουσῶν.

— Τὴν ἐλευσομένην Κυριακὴν 10ην ὥραν π. μ. θὰ ἐμιλήσῃ συντόμως ὁ κ. Βίλιος Συνοδινός ἐν τῇ ἐνταῦθα πλατείᾳ τοῦ Γεωργίου περὶ σπουδαίου τοπικοῦ ζητήματος.

— Ἀφικετὸ χάριν τῆς ὑγείας τοῦ ὁ κ. Ν. Τσερούλης Ταγματάρχης, ὅστις, ὡς εἶναι γνωστὸν, κατάρθωσεν ἐσχάτως τὴν ἐξώντωσιν πολλῶν ληστρικών συμμοριῶν, διακρίνεται δὲ ἐν τῷ σινατώδι τὰς στρατιωτικὰς του γνωσεις καὶ τὴν εὐθουδικίαν του, καὶ ὡς διοικητῆς τοῦ πρὸ μικροῦ ἐδρευόντος ἐνταῦθα 4ου πεζικοῦ ἀφῆκεν ἐν τῇ πόλει μας τὰς καλλιτέρας ἀναμνήσεις.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου.»

Χθὲς ἀνέγνωσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 371 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας διαφοράν τι, καθαρπτόμενον τῆς ὑπολήψεώς μου. Ἐπειδὴ δὲ εἰκάζω ὅτι ἐγράψατε ταῦτα ἐκ πληροφοριῶν ὄχι μόνον ἀνακριθῶν, ἀλλὰ καὶ συγκεχυμένων, διὰ τοῦτο θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ καταχωρήσῃτε τὴν παρούσαν μου ἐξ ἧς θέλετε μάθει τόσον ὑμεῖς καθὼς καὶ τὸ κοινὸν τὴν ἀκριβεστάτην ἀλήθειαν. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τύπους τὸ διάφορόν σας ἐκεῖνο δὲν εἶναι μακρὰν τῆς ἀληθείας, πράγματι ὅμως ἐσύγχυσας τὰ πρόσωπα καὶ ἐπομένως ἡ μομφὴ ἀπεδόθη παρ' ὑμῶν εἰς ἐμέ, ἐνῶ κυρίως ἄλλοις ἀνήκει.

α) Λέγετε ὅτι σοὶ προσερχόμενοι εἰς τὴν Ἐφορῆν νὰ λάβωσι τὰ παραχωρητήρια των, εὐρίσκουσιν ὄχι μόνον δυσκολίας, ἀλλὰ μάλιστα τοῖς ζητῶ ἐγὼ πότε 20 καὶ πότε 25 φράγκα κλπ. ἴσως ἀξιότιμε κ. Συντάκτα, ἀγνοεῖτε ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Τὰ παραχωρητήρια λαμβάνουσιν οἱ δικαιούχοι παρὰ τῆς ἐ-

φορίας καὶ οὐχὶ ἀπὸ ἐμέ, διότι ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἡ Ἐφορῆ καὶ οὐχὶ ἡ Γεωμετρία. Συνεπῶς γράψαντες περὶ ἐμοῦ ἐπλανήθητε ἐξ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν, ὡς πρὸς τὸ ἠθικῶς ὑπεύθυνον πρόσωπον. Ἦδη ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως ταύτης λαμβάνη χώραν τοιαύτη καταπίεσις, ἀγνοῶ. Ἐν μόνον γνωρίζω (καὶ τοῦτο βεβαίως καὶ ὑμεῖς θελόντες νὰ στηλιτεύσῃτε, ἐγράψατε τὸ διάφορον ἐκεῖνο), ὅτι δηλ. ἐδόθη τοιαύτη καταγγελία εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἥτις καὶ ἐξέτασε πολλοὺς μάρτυρας, ἐν οἷς τὸν κ. ταβίαν Τσικνέπουλον, Μεναιδῆν γεωμέτρην καὶ ἐμὲ αὐτόν. Ἐναπόκειται ἤδη εἰς τὴν εἰσαγγελίαν καὶ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰ περαιτέρω.

β.) Λέγετε ὅτι ἀνεργῶν τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν οἰκοπέδων, λαμβάνω χρήματα παρὰ τῶν ἀγοραστῶν τῶν οἰκοπέδων π α ρ α ν ὁ μ ω ς, κλπ. Τοῦτο καθάπτεται ἀπ' εὐθείας τῆς ὑπολήψεώς μου καὶ ὡς ὑπαλλήλου καὶ ὡς ιδιώτου. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι πολὺ ἐνδεχόμενον νὰ μὴ γνωρίζητε τοὺς διαφόρους νόμους καὶ τὰ διατάγματα, ἐφ' ὧν διέπομεθα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν μας τούτων, ἐπιραπήτω μαι νὰ σὰς δώσω μερικὰς ἐξηγήσεις ἐν περιλήψει περὶ τούτων. Τὸ Δημόσιον δίδει ἡμῖν μισθὸν τακτικῶς κατὰ μῆνα, μὰς πληρώνει συγχρόνως καὶ διὰ πᾶσαν ἐργασίαν του, ἀφορῶσαν ἀποκλειστικῶς τὸ δημόσιον ὅποταν δὲ ἤθελε παρουσιάσῃ ἐργασία τις ἰδιωτικῆ, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οὐδεὶς νόμος ἢ διάταγμα μὰς διέπει, ἀλλ' ἀπλῶς ἡ συμφωνία, ἥτις ἤθελεν ἐπέλθῃ μεταξύ τοῦ ιδιώτου καὶ ἡμῶν τῶν ἐπιστημόνων, προσκαλουμένων ἐπὶ τούτοις. Λέγω δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι τὸ διάφορόν σας αὐτὸ ἀποστέλει τὴν περιστάσιν ἐκείνην, καθ' ἣν προσεκληθῆν παρὰ τινος κ. Ραυτοπούλου ἢ Παναγιωτοπούλου νὰ τοῦ καταμετρήσω τρία οἰκοπέδα του. Τὸ ὑπουργεῖον δι' ἐγκυκλίου διαταγῆς του ἀπηγόρευσε ῥητῶς τὴν ἐγκατάστασιν παντὸς ἀγοραστῆ, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος ὑποβάλλῃ αἰτήσιν πρὸς τὴν ἐφορίαν, καὶ αὕτη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ ἀφοῦ λάβει ὑπ' ὄψιν τὰ διαφόρα σχετικὰ, ἢ τὴν ἀποφρίπτει ἢ διατάσσει τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἀναφερομένου καὶ τότε ἐγὼ λαμβάνων τὴν διαταγὴν ταύτην ἐγκαθιστῶ τὸν ἀναφερόμενον, ἀφοῦ προηγουμένως καταθέσει τὴν νόμιμον ἀποζημίωσιν μου. Ἀλλ' ἤδη οὕτως ὁ Ραυτοπούλος ἦλθεν ἡμέραν τινα εἰς τὸ καφενεῖον καὶ με ἐζήτησεν ὅπως τῷ καταμετρήσω τρία οἰκοπέδα του, ἀνευ οὐδεμιᾶς αἰτήσεώς του, ὡς ἔχων φιλονεικίαν τινα μετὰ τινος γείτονός του. Πρᾶξις, ἥτις εἶναι ὄλως διόλου ἰδιωτικὴ καὶ μὴ φέρουσα παντάπασιν τὸν χαρακτήρα τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας. Συνεπῶς τοῦ ἐζήτησα ἀμοιβὴν οὐχὶ πλέον νόμιμον, ἀλλ' ἀπλῶς ἀνάλογον τῆς ἰδιωτικῆς ταύτης ἐργασίας. Αὕτη καὶ μόνη εἶναι ἡ καθαρὰ ἀλήθεια, κ. Συντάκτα, καθ' ἣν ἠδυνάμην νὰ ζητήσω καὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ διαφορογράφου ἐκεῖνου, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶμαι ἀθροῦς τῶν δικαστηρίων, περιορίζομαι μόνον εἰς τὴν ἀφίγησιν τῆς ἀληθείας, ἀφίπων αὐτὸν εἰς τὴν τιμωρίαν τῆς συνειδήσεώς του.

Ἐξέσθε παρακαλῶ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου, μετ' ἧς, διατελῶ.
Ἐν Πάτραις, τὴν 3 Νοεμβρίου 1881.

Ὁ πρόθυμος φίλος σας
Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

Ἄριθ 16,654.
Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Ν. Πετρόπουλος
δ η λ ο π ο ι ε ῖ

Ὅτι, Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν συνδίκων τῆς πτωχευσάσης ἐταιρίας Σταμάτη καὶ ἀδεία τοῦ εισηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως ταύτης ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (8 Νοεμβρίου ε. ε.) καὶ πλησίον τοῦ κυρίου καταστήματος τῆς πτωχευσάσης ἐταιρίας τὰ ἐκεῖσε ἐν ὑπαίθρῳ εὐρισκόμενα 1000—1500 σκορτσόνια ὡς ὑποκείμενα εἰς φθορὰν καὶ ἀπώλειαν καὶ

Ὅτι ἀρχεταὶ ὁ πλειστηριασμὸς τὴν 10 π. μ. ὥραν.

Ἐν Πάτραις 3 Νοεμβρίου 1881
Ὁ Συμβολαιογράφος
Ν. Πετρόπουλος.
Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
αὐθημερὸν ἐν Πάτραις
Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν
Ν. Πετρόπουλος.

Ἄριθ. 16.664.
Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Ν. Πετρόπουλος
δ η λ ο π ο ι ε ῖ

Ὅτι τῇ αἰτήσει τῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως Νικολάου Πετρακοπούλου καὶ ἀδεία τοῦ εισηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως ταύτης ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἐξωθεν τοῦ καταστήματος τῆς πτωχεύσεως τὴν ἐνάτην τρέχ. μὴνός, ἡμέραν Δευτέραν διάφορα πράγματα, οἷον φασόλια, καπνὰ κλπ. ὡς ὑποκείμενα εἰς φθορὰν.

Ὁ πλειστηριασμὸς ἀρχεταὶ τὴν 10 Π. Μ. ὥραν.
Ἐγένετο ἐν Πάτραις τὴν 5 Νοβρίου 1881.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Ν. Πετρόπουλος.
Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν Πάτραις αὐθημερὸν.
Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν
(Τ. Σ.) Ν. Πετρόπουλος.

Εἰδοποιήσεις.

Συμφώνως μὲ τ' ἀριθ. 913 καὶ 985 πολ. δικονομίας ὁ ἀνασταλεὶς πλειστηριασμὸς τῶν κατασχεθέντων κτημάτων τῇ ἐπιστεῦσει τῆς Ροζάνδρας Ἀσημακοπούλου κατὰ τῶν ἀρετισταίων Δικαστῆρας καὶ Κορῆ καὶ Καραγιαννοπούλου καὶ τοῦ Νεοκλέους Πετιμεζῆ, περιγραφόμενα εἰς τὴν ἀπὸ 17 Μαῖου 1872 κατασχετηρίῳν ἐκθεσίν τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Δ. Σοφριανοῦ, καὶ εἰς τὰ ἀπὸ 12 Μαρτίου καὶ 15 Μαΐου ε. ε. προγράμματα ἐμοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Π. Μπέλεχα καθ' ἃ ὁ πλειστηριασμὸς εἶχεν ὁρισθῆ νὰ γίνῃ τὴν 31 Μαΐου ε. ε. καὶ ὁ ὁποῖος ἀνεστάλη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 545 ε. ε. διατάξεως τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν μέγχι τέλους 8δρίου ε. ε. συνεστημένων τῶν πλειστηριαζομένων κτημάτων ἐκ τῶν τεμαχίων σταφιδαιπέλου καὶ ἀλώνιον εἰς θέσιν Ἀρεστενχ των Πατρῶν ἐκ στρεμμάτων 22 676/1000, καὶ μιάς ἀμπέλου εἰς θέσιν Χαλκομάτα τῶν Πατρῶν ἐκ στρεμμάτων 5 καὶ 126/1000 καὶ παρελθούσης τῆς προθεσμίας τῆς ἀναστολῆς, γενήσεται ἀφούκτως τὴν ὀγδόην Νοεμβρίου ε. ε. (1881) ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 πρὸ μεσημβρίας καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου Λεωνίδα Κοῦκα Συμβολαιογράφου ἐξωθεν τοῦ γραφείου του κειμένου ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Κωνστ. Λάππα καὶ εἰς τὸ 8 τετράγωνον τῆς πατῆς πόλεως Πατρῶν καὶ καλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γείνωσιν ἀγορασταὶ καὶ πλειοδοτήσωσι κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν, ὥραν καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω συμβολαιογράφου.

Ἐν Πάτραις τῇ 30 8δρίου 1881.
Ὁ πληρεξούσιος τῆς Ῥοζάνδρας Ἀσημακοπούλου
ΕΤΣΤΑΘ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
δικηγόρος.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῶν προγραμμάτων δικαστικὸς κλητῆρ
Π. Μπέλεχας.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ καθαρὸν ἀρίστης ποιότητος πωλείται πρὸς δραχμὰς 4,30 κατ' ὄκταν πλησίον τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Κορίνθου.